

ARBEJDS- OG SOCIALMINISTERIET

30. april 1952.

*Til rigsdagen.*

I henhold til Den internationale Arbejdsorganisations statut art. 19, stk. 5 og stk. 6 b, er medlemsstaterne forpligtet til sædvanligvis i løbet af 1 år fra afslutningen af en arbejdskonference at forelægge de på konferencen vedtagne konventioner eller henstillinger for den eller de myndigheder, under hvis forretningsområde sagen henhører, med henblik på gennemførelse af lovgivning eller andre foranstaltninger.

På den 34. internationale arbejdskonference, som blev afholdt i Genève i dagene fra den 6. til den 29. juni 1951, blev der vedtaget to konventioner, nemlig nr. 99 vedrørende et organ til fastsættelse af minimumslønninger i landbruget og nr. 100 vedrørende lige løn til mandlige og kvindelige arbejdere for arbejde af samme værdi.

Idet jeg med hensyn til konventionernes ordlyd og forhandlingerne på konferencen skal henvise til vedlagte af den danske delegation ved konferencen afgivne beretning, som hermed fremsendes til uddeling til rigsdagens medlemmer, skal jeg bemærke følgende:

Ifølge art. 1 i *konvention nr. 99 vedrørende et organ til fastsættelse af minimumslønninger i landbruget* påtager ethvert medlem af Den internationale Arbejdsorganisation, der ratificerer konventionen, sig at oprette eller opretholde et organ til fastsættelse af minimumslønninger for arbejdere, der er beskæftiget i landbrugsvirksomheder og ved dermed beslægtet arbejde. Det står dog staterne frit for efter forhandling med vedkommende arbejdsgiver- og arbejderorganisationer at fastsætte, hvilke virksomheder, faglige områder og kategorier af personer der skal berøres af konventionen.

Spørgsmålet om således at sikre mindstelønninger indenfor landbruget ved indgreb fra et særligt organs side har imidlertid ikke interesse i et land som Danmark, hvor lønfastsættelsen i landbruget i vidt omfang er undergivet kollektive overenskomster. Dansk Arbejdsgiverforening, der har haft lejlighed til forinden konferencens afholdelse at udtale sig, har også taget afstand fra tanken med den nævnte begrundelse: henvisningen til de kollektive overenskomster, hvorhos arbejdsgiverforeningen har henvist til, at indførelse af *mindstelønninger* indenfor landbruget må anses for at være i strid med principperne i den kollektive overenskomst mellem Sammenslutningen af landbrugets arbejdsgiverforeninger og Dansk Arbejdsmandsforbund, der hovedsagelig er baseret på *normallønninger*.